Η κρίση με τα μάτια ενός Αγιορείτη (Αρχ. Βασίλειος Γοντικάκης, Προηγούμενος Ιεράς Μονής Ιβήρων Αγίου Όρους)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 15 Ιανουαρίου, 2012

Ενώ η σύγχυσι είναι γενική. Τα πάντα απειλούνται. Πολλά καταρρέουν και χάνονται… Ενώ βλέπεις άλλους να φεύγουν για να σωθούν, άλλους να έρχωνται για να συλήσουν…
Ενώ πονά και υποφέρει, δεν απογοητεύεται. Χαίρει και αγάλλεται στο βάθος, γιατί **υπάρχει λύσι**. Μπορεί να βρεθή τρόπος και τόπος αναπαύσεως για τον δοκιμαζόμενο λαό.

Ζη και χαίρεται, «συν πάσι τοις Αγίοις», ενισχυόμενος από τήν λειτουργική ζωή και χάρι που προσφέρεται στον πιστό λαό…

Γιατί υπάρχει τόση αγωνία για να βρεθή λύσι, τη στιγμή που υπάρχει λύσι ξεκάθαρη. Είναι δίπλα μας, την ζούμε…

Πάμε να λύσωμε προβλήματα λυμένα. Φανερωνόμαστε αγράμματοι και αδιάβαστοι στον τόπο και στο μάθημά μας. **Ζητούμε βοήθεια εκεί όπου οφείλομε να προσφέρωμε**.

Πάμε να προτιμήσωμε μια λογική άζυμη και σχολαστική της Δύσεως, ενώ το αείζωο και απερινόητο έχει σαρκωθή στη ζωή μας. Μας προσφέρεται ως ευλογία, και δι' αυτού σωζόμαστε ελευθερούμενοι.

Νοιώθει ότι μέσα στην τρικυμία των απειλών και στον χείμαρρο των προτεινομένων λύσεων, υπάρχει κάτι σιωπηλό και αμετακίνητο. Αυτό διοικεί τα πάντα, με βεβαιότητα που σε αναπαύει.

Μέσα στη βαβυλωνία τής αναταραχής και το πανδαιμόνιο των θορύβων «το μυστήριον ήδη ενεργείται της ανομίας» και φαίνεται να επικρατή εντυπωσιακά. Την ίδια ώρα **αθόρυβα και μυστικά ιερουργείται το μυστήριο της σωτηρίας**. Επιβάλλεται. Και δι' αυτού «συγκροτείται και συνέχεται προς μίαν Ορθοδοξίαν τα πέρατα».

Ενώ όλα κοχλάζουν σε βρασμό εξελίξεων, απειλών και συγχύσεων, ταυτόχρονα όλα

είναι γαλήνια, με λυμένα τα προβλήματα.

...Ταυτόχρονα μέσα σ' όλα νοιώθεις να υπάρχη κάτι ιερό και πανάγιο΄ η αδιαφιλονίκητη υπεροχή μιας Δυνάμεως που χαρίζει σιγουριά αιωνιότητος από σήμερα στους πιστούς. Και δι' αυτών σ' όλο τον κόσμο.

Αυτή η δύναμι, ενώ μένει **έξω από κάθε πανικό**, δεν βρίσκεται στο περιθώριο της πραγματικότητος, ούτε στην περιφέρεια κάποιων ατομικών δοξασιών, αλλά στην καρδιά των γεγονότων, **στην καρδιά του πιστού λαού**. Αυτή κρατά αοράτως τα ηνία και κατευθύνει τα πάντα΄ ενώ πολλοί επώνυμοι και επίσημοι τα έχουν χαμένα και τρέχουν πέρα-δώθε.

... υπάρχει ένα ιερό κεφάλαιο, ακατάλυτο και άφθορο, που δεν είναι «εκ του κόσμου τούτου». Και σώζει τον κόσμο σε Ανατολή και Δύσι. **Μια δύναμι που «εν ασθενείά τελειούται»**. Αυτή, ως σεσαρκωμένη αγάπη, έχει μεταμορφώσει τη ζωή και έχει ομορφήνει λειτουργικά τον θάνατο, γιατί τον έχει καταργήσει.

Δεν είμαστε εγκαταλελειμμένοι και απροστάτευτοι΄ υποχρεωμένοι να αυτοσχεδιάζωμε, πέφτοντας θύματα στις αλλοπρόσαλλες κινήσεις του πανικού.

Κάτι έχει προηγηθή και έχει σαρκωθή ως παρουσία ευλογίας που**συμπαραστέκεται στον δοκιμαζόμενο άνθρωπο, χωρίς να του αφαιρή την ελευθερία** και να του στερή τη δυνατότητα να μετάσχη στον πόνο και στην τραγωδία της ιστορίας.**Κάτι αληθινό που η γνησιότητά του φανερώνεται τώρα που όλα απειλούνται**.

Όταν είναι χαμένοι και ζαλισμένοι όσοι ψάχνουν να βρουν λύσεις του όλου προβλήματος με το μυαλό τους, «οι πεποιθότες επί Κύριον» ζουν στην ειρήνη της Αλή-θειας.

Όταν μετά το πάθος του Κυρίου όλοι, Γραμματείς και Φαρισαίοι, ήταν σίγουροι ότι η υπόθεσι «εκείνου του πλάνου» τέλειωσε —καταδικάστηκε, σταυρώθηκε, ετάφη—, τότε ο Αναστάς Κύριος εμφανίζεται κεκλεισμένων των θυρών και δίδει ειρήνη στους τρομαγμένους μαθητές. Και τώρα, μέσα σ' αυτόν τον χαλασμό και τις καταρρεύσεις, ο πιστός λαός δέχεται δια της Εκκλησίας μυστικώς την ειρήνη του θείου φωτισμού που στερεώνει τις καρδιές των πεποιθότων επί τον Κύριον.

Αυτοί πού παρουσιάζονται ως δυνατοί και σωτήρες είναι κατά βάθος ταλαίπωροι και έχουν ανάγκη σωτηρίας. Και οι άλλοι που παρουσιάζονται (και το νοιώθομε) ως εχθροί που μας απειλούν και θέλουν να μας αφανίσουν, μας κάνουν καλό. Και οι ίδιοι έχουν ανάγκη από την ευλογία και την αγάπη του Θεανθρώπου.

Το θέμα είναι να ζήσης μέσα στη χάρι της Ορθοδόξου Εκκλησίας, έτσι που να χαρής

τη ζωή και τον θάνατο...

Τώρα είναι διαφορετικά. Το πολυεθνικό τούτο κράτος κρύβει στην καρδιά του ένα θεϊκό κεφάλαιο, την Ορθόδοξη Εκκλησία, που, με την πυράκτωσι της τελικής δοκιμασίας, καίγεται και αναδίδει σαν μοσχοθυμίαμα το άρωμα της ανακουφίσεως και της πνευματικής ελευθερίας, που σώζει τον άνθρωπο χαρίζοντάς του νέες δυνατότητες που τον αναλαμβάνουν σε άλλο επίπεδο. **Του ομορφαίνουν τη χαρά και τη θλίψι, την ελευθερία και την αιχμαλωσία, τη ζωή και τον θάνατο**.

Την περίοδο της κρατικής **αποσυνθέσεως** έχομε την παρουσία της ουρανίας **συνθέσεως και αρμονίας**. Τον καιρό της **καταρρεύσεως** έχομε το γεγονός της **αναλήψεως** και την ενίσχυσι της πεποιθήσεως επί τον Κύριον.

Σημειώσεις Άλλης Όψεως: Ο τίτλος των αποσπασμάτων δόθηκε από την ιστοσελίδα μας. Τα αποσπάσματα είναι από το βιβλίο του Προηγουμένου της Ιεράς Μονής Ιβήρων Αγίου Όρους, **Αρχ. Βασιλείου Γοντικάκη**, «**ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ**» που κυκλοφορήθηκε από της Ιερά Μονή, όπως αυτά εκφωνήθηκαν σε ομιλία του π. Κωνσταντίνου Στρατηγοπούλου)